

3. Kas nõukogu 22. märtsi 1977. aasta direktiivi 77/249/EMÜ õigusteenuste osutamise vabaduse tulemuslikuma elluviimise kohta artiklit 6 tuleb osas, milles see sätestab, et „liikmesriik võib keelata avalik-õigusliku või eraõigusliku ettevõtjaga töösuhtes oleva juristi tegevuse, mis on seotud ettevõtja esindamisega kohtumenetluses, juhul kui kõnealusest riigist pärineval juristil ei ole selline tegevus lubatud”, tõlgendada nii, et see on takistuseks niisugusele siseriiklikule õigusnormile nagu 25. novembri 2003. aasta seaduse nr 339 artiklid 1 ja 2 — mis taaskehtestavad osalise tööajaga töötavate avalike teenistujate suhtes advokaadina töötamise keelu ja võtavad neilt, sõltumata advokaadi kutsealal tegutsemise loa olemasolust, õiguse sellel kutsealal tegutseda, nähes ette nende kustutamise advokaatide kutseühenduse nimekirjast, mis tehakse teoks pädeva advokatuuri nõukogu võetava meetmega — välja arvatud juhul, kui avalik teenistuja valib teenistussuhte lõppemise, kusjuures sellist siseriiklikku korda kohaldatakse ka teenistussuhtes olevale advokaadile, kes praktiseerib teenuste osutamise vabaduse alusel?

4. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiivi 98/5/EÜ artiklit 8 tuleb osas, milles see sätestab, et „vastuvõttvas liikmesriigis päritolumaal kutsenimetuse alusel registreeritud advokaat võib praktiseerida palga-töötajast advokaadina teise advokaadi, advokaatide ühenduse või advokaadiühingu või avalik-õigusliku või eraõigusliku ettevõtja teenistuses niivõrd, kui vastuvõttev liikmesriik lubab seda seal kasutatava kutsenimetuse alusel tegutsevatele advokaatidele”, tõlgendada nii, et seda ei kohaldata osalise tööajaga avalikust teenistujast advokaadile?

5. Kas ühenduse õiguse üldpõhimõtted õiguspärase ootuse kaitse ja omandatud õiguste kohta on takistuseks sellistele siseriiklikele õigusnormidele nagu 25. novembri 2003. aasta seaduse artiklid 1 ja 2, mis näevad ette, et osalise tööajaga töötavad avalikud teenistujad ei või töötada advokaadina; mida kohaldatakse ka juba enne seaduse nr 339/2003 jõustumise kuupäeva advokatuuris registreeritud advokaatidele, ning mis sätestavad (selle seaduse artiklis 2) üksnes lühiajalise „moratooriumi” valiku tegemisele avaliku teenistuse ja kutsealal tegutsemise vahel?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale di Torino 22. juunil 2009 — Antonino Accardo jt versus Comune di Torino

(Kohtuasi C-227/09)

(2009/C 205/44)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Torino

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglino, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Ponzio, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Risso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

Kostja: Comune di Torino

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 23. novembri 1993. aasta direktiivi 93/104/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb tööaja korralduse teatavaid aspekte, artikleid 5, 17 ja 18 tuleb tõlgendada nii, et neid saab liikmesriigi õiguskorras vahetult kohaldada, sõltumata sellest, kas need on formaalselt üle võetud või arvestamata siseriiklike õigusnorme, mille alusel piirdub nende kohaldatavus kindlaksmääratud kutseala kategooriatega vaidluses, milles tööturu osapooled on sõlminud selle direktiiviga kooskõlas oleva kokkuleppe?
2. Kas liikmesriigi kohus on olenemata sellest, kas direktiiv on vahetult kohaldatav või ei, kohustatud lähtuma direktiivist, mis on veel üle võtmata või mis ei ole pärast ülevõtmist siseriiklike õigusnormide alusel vastaval juhul kohaldatav, tuginema direktiivile siseriikliku õiguse tõlgendamisel ja võimalike tõlgendamisel tekkinud kahtluste kõrvaldamiseks?

3. Kas liikmesriigi kohtul on keelatud otsustada, et teatav käitumine on õigusvastane, mõistes sellest tulenevalt välja hüvitise ebaõiglase ja õigusvastase käitumise tagajärjel tekkinud kahju eest, kui tööturu pooled näivad olevat sellist käitumist lubanud ja see luba on kooskõlas ühenduse õigusega, mis väljendub samuti ülevõtmata direktiivis?
4. Kas kõnealuse direktiivi artikli 17 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et selle kohaselt on tööturu pooltel lubatud autonoomselt ja lõikest 2 ning selles esitatud tegevuste ja kutsealade loetelust täielikult eraldi kokku leppida ja kehtestada eeskirju, mis teevad erandi igapäevasest puhkeajast?

suhtes, mistõttu NCTS-süsteemis vea tõttu algatatud transiidiprotseduur kaupade suhtes, mida tegelikult olemas ei ole, ei too endaga kaasa tollimaksu tasumise kohustust?

2. Kui vastus 1. küsimuse punktile a on jaatav, siis kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 4 punktis 10 sätestatud „kauba importi” ja selle määruse artikli 204 lõikes 1 sätestatud „kaupa” tuleb tõlgendada selliselt, et nimetatud mõisted hõlmavad nii tegelikult olemas olevaid kaupu kui ka kaupu, mida olemas ei ole?

(¹) EÜT L 307, lk 18; ELT eriväljaanne 05/02, lk 197.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Vestre Landsret (Taani) 26. juunil 2009 — Skatteministeriet versus DSV Road A/S

(Kohtuasi C-234/09)

(2009/C 205/45)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vestre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Skatteministeriet

Vastustaja: DSV Road A/S

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 204 lõike 1 punkti a ja artikleid 92 ja 96 koosmõjus selle määruse artikli 4 punktidega 9 ja 10 tuleb tõlgendada selliselt, et
 - a) tollivõlg tekib juhul, kui volitatud kaubasaatja algatab NCTS-süsteemis transiidiprotseduur selliste kaupade suhtes, mida ei ole olemas ja kui selle tulemusel ei ole võimalik nimetatud protseduuri nõuetekohaselt lõpetada, või
 - b) tollivõlga ei teki, kuna transiidiprotseduur loetakse kohaldatavaks üksnes tegelikult olemas oleva kauba

Eelotsusetaotlus, mille esitas 29. juunil 2009 Cour de cassation (Prantsusmaa) — DHL Express France SAS versus Chronopost SA

(Kohtuasi C-235/09)

(2009/C 205/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: DHL Express France SAS

Vastustaja: Chronopost SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 (¹) artiklit 98 tuleb tõlgendada nii, et ühenduse kaubamärkide kohtu kehtestatud keeld kehtib automaatselt kogu ühenduse territooriumil?
2. Juhul kui vastus on eitav, siis kas kohtul on õigus laiendada konkreetset seda keeldu teiste riikide territooriumile, kus rikutakse kaubamärgiõigusi või on nende õiguste rikkumise oht?
3. Kas mõlemal juhul on sunnimeetmed, mille kohus siseriikliku õiguse alusel seoses kehtestatud keeluga võtab, kohaldatavad nende liikmesriikide territooriumil, kus keeld kehtib?